

עין משפט
נר מצוה
ע:

זו א ת"י פ"ב תה"ל
שירות ה"ל יבסמג עין
פס טושי"פ ח"מ פ"ר ר"ו
סעף ב ונרד אלפס ב"מ
פ"ג דף פו. ונכתובות פ"ט
דף ק"ב.:

ב' ח"י פון מלכות
שליחן ושותפין ב' א'
ועי' בהשגות ובח"מ סג'
ענין סט עוש"ע ח"מ ס'
קח סעף ד' (וכרז אלס
ב"מ פ"ט דף קח.)
ב' ח"י פ' ס' וסג' ס'
עוש"ע ס' וסג' י"ד
ס' קען סעף ב':

בינו גרשום

[illegible][illegible]

2

סוּחָה סוּחָה ב' א"י נאספו שמונה ב'י. חמשה למאי דמפסא ר"ת בהנחל קמא (ב"ק דף ק. וס) בשמעתא דהטעון טענת גגב בפקדון דלא מיחייב שבועת שומרין אללא היכא דאיכא הודאה במקלט היכי קאמר לאו שבועה ב'י און דלא מיחייב שבועה

סוף סוף כי אמר ליה
 ה"א מאי נאמן *נאמן ב
 דהני תנאי דרנאי
 היתומים דיני גולה א
 ודיני א"א אמרי *נש
 עלמא אית להו דנה
 יהאי עיסקא פלגא
 לאו בהא קא מיפלג
 שטרך בידי מאי בעי
 לא דכולי עלמא א
 והבא בהא קמיפלג
 דפרעיה מימר הוה
 מלאך המות הוא דאמר
 אבין המפקיד אצל
 לו החזרותיך כך נאמן
 היתומין נשבע וגוב
 התם דאם איתא דפ
 רבא אמר הלכתא
 אמר מר זוטרא הלכ
 רבינא למר זוטרא
 וגובה מחצתא אמר

ואחתי אחאי גובה כולו דניטען ליחמי נאנסו וי"ל דמלחא דלא
 שכיח ה"א לא טעינן ליחמי דנאנסו קלא אית ליה ואע"ג דלזבוין
 ה"א מחיבין לומר שנאנסו מחיב לא טעינן להו ומאן דאמר שנבע
 גובה מחלה סבר דלא מצי ליה שטרך בדי מאי בעי וטעינן
 גובה ההומיין ק"ף אף עב גב דלא טעינן להו נאנסו כיון דלזבוין
 ה"א מהיבין בטענה וז מיוג דאי בעי אמר נאנסו ואין להקשות
 דלדרי אנה דאית ליה מחור שאני יכול לישבע משלם אחאי פטרינן
 להו הא מחיבין הן שבעה ואין יכולין לישבע דלגבי יורשין לא
 אשארמין מחור שאני יכול לישבע משלם כדדרשין צ"ל כל שנשבעין
 ששטות דף מ. סע. שבעה ה' תהי ב' שנים א"ל בין היורשין
 אדם מאמר וזו ושמאל דקאמר התם א"ל אדם מוריש שבעה
 לגביו פ' אין אדם מוריש ממון שיש בו שבעה לגביו אחאי פטורין
 משלם וי"ל דהא דאין אדם מוריש היינו דאין מוקפין לא לשבעה
 ולא לפרטון דפירש קוגט' התם א"ל צאין לגבות בשטר אין גובין
 אלא א"ל מוחזקין הן וצאין לגבות מהן י' כהא אין מוחזקין מהן
 ופטורין וכן מוכח בהדיא צ"ל כל הנשבעין (סע דף מה:) דמשי ה"א
 דמשי צ"ס היא דאמרי שטר השמוד לגבות בגבוי דמי אלאה דבבר
 ההגוי אדם מוריש שבעה לגביו: **נשבע** וגובה משה. וראה
 דאין נשבע על הכל דלמא ישבע בנחם כיון דאין משלמין לו אלא הכל
 וצ"ל שבע שבעה שיש לי בידם ואין לי בידם פחות מחיי דלא
 ילויה מרע ליה לדבירויה ר' היא דשנים אוחזין בטלים (ב"מ דף ה:)

דאס איז א דערע שפיר הוה אפר. דוקא האט שים שטר על בניו היה לו להודיעם דפרוע הוא אצל מלוא על פני אמרין דאין גובה שן הירושן ואפילו שנים קרקעות ואפי' מגדולים אלל בשבועה ומת אי' דשמתוהו ומית בשבועה דהסא לא אמרין אס איזא דפרע מימר הוה אמר דאין לו להודיעו כל מה שלוא ופרע כל ימי חייו אלל דוקא האט שים שטר דפרעשיו: **אמר רבא הריבא** שבע עובדי מלכא. ומה עשה דרבא אדרבא שבועות פרעשיו ושבט וריבין מפרסל ומה קאמ מידי דהכי איזא הכי אי' רבא מלא מעליהא אי' שבועות שומרין דחייב רחמנא הריי משכחת לא ממון שיכול לומר לא היו דברים מעולם יכול לומר נאנסו דאפקיד ליה בעדים דאפקיד ליה בעדים ומי מתוך שיכול לומר החזרתי לו לומר נאנסו דאפקיד ליה בשטר פירוש שיון דאפקיד ליה בשטר יכול בשבועה נאנסו דלו אין לומר מתוך שיכול לומר החזרתי לו יהיה נאמן בלא שבועה דהא המפקיד אלל חבירו בשטר צריך להחזיר לו בעדים ומן הדין אפילו בשבועה לא היה נאמן אי' לא נאנסו דמהימן בבניו דנאנסו בשבועה והשאל אין להקשות כלום משם: ר' אחי

המוכר את הבית פרק רביעי בבא בתרא

ללא שבעה כעי. בתמיה. והשאלה אחרת נאמן בלא שבעה וע"י מינו לא מלית למיטערה משבעה ע"י טענתו לקיימה בלא שבעה כדכתיב (שמות כג) שבעה ה' תהיה בין שנים: לימא בפלוגתא. הא דרב חסדא: שטר כים היולא על כיוסומים. ראוון שנתן מעות לשמעון

למחצית שבר וכחז לו שטר כמה
הפקד לו ומת שמעון והוציא ראונו
אחוז שטר על היחומים לתבוע מהם
פקדות והיחומים טענין שמה אינו
החזירו לך א"י טענת ברי טעני ואילו
היה מלוה בעלתא שיהיה ראונו
לשמעון ומת שמעון כולי עלמא מודו
דנשבע ראונו וגובה כל השטר נא
היחומים ללוה ללבושוי שום טענה
גבי מלוה ולא (א) מצי טעין נאנסו
אלא היה נשבע שלא התקבל מן הלוה
כלום וכגון שהיה טוענו הלוה אשבע
לוי ללא פערמין כלדמרינן בשבועות
(דף מה.) וגבי יחמי ידיה ללא ידעי
למשטין טענין להו ונשבע וגובה
חובו (ב) וכו' אבל השתא דלא היה
טול מלוה אלא פלגא מלוה ופלגא
פקדון כדין כל מעות הנחומות למחצית
שבר כדמפרש ואזיל הוא פלגיני דייני
גולה דהיינו שמואל וקורנא ודייני א"י
דהיינו ר' אחי ור' אפי' דסנהדרין.
(דף טז.) ר' אחא בעיני דהיינו
ודכ"ט איש להו דנהדרעי. וכו' פ' רבינו
חננאל ולא גרס כבודו דמסקנא נמי
הכי כ"ל: דאמר ר' אבהו. כדכא
מינאס כפרה הנכדא. ר' אבהו
עיסא

דייב אינעם נחצריה למחית שער פלגה היו מלוה להחציר
נחצריה המקבל דהיינו אוחז מצי שטעטל ממנו הירוח ופלגה היו
פקדון גביה ואינו חייב בנחצריה דרך פלגה דקשקול ממנה מפקד
רווחא והסם מפרש טעמא עמוד רבנן מילתא דרנחא עליו ללוה
ויוחא ליה למלוה דליכא קצת אחריות על או דקא על או ואם
נגב או אזכ הכל אין האחד מפקד הכל אלא בין שניהם והלכך
כיון דסתמא דמילתא כן הוא דפלגה היו מלוה גביה צריך היה
לנקל עליו מרי מילתי בפסדד הואיל ושקיל פלגה בגבוי כי היתכן
לדל לאה רצית מאי טעמא מקבל בפלגה פקדון נחצרי שער פלגה
דמלוה שהלויב דמאי דמקבל טעון אחריות עליה טפי מפלגה
היו שער לתקבל בצביל יתרנח דקטרה בפלגה פקדון או פלגה
ידיקל הנותן בפסדד מילתא בגבוי ומקבל יטול מרי מילתי
דהאי דקשקיל מקבל רווחא טפי מפלגה וכו' שער יתרנח או
כאן רצית והכי מפרש בנחצרו נשך (ב"מ דף סח:) מאי לאו. בפלגה
דפקדון קאפלגי דברר חסדא דלמך לעיל (ל"ט) נאמן דכפלגה דמלוה
הכל מדין דנשבע וגובה אוחז דאפילי אי הוא צבוהון קיים לא
נשך טעין החצורא דלמך ליה שטריך בדי מאי בעי וטענת מינו
ליכא דאפילי אס' נאנסו צריך להחזיר דהא מלוה היא גביה הלכך
נשבע וגובה כדין הבא ליפרע מנכסו יתומים אלא בפלגה דהיו
פקדון קאפלגי ונכר כרב חסדא דייניי גולה דאמרי נשבע וגובה
כילו לא סבירא להו דברר חסדא דלמך נאמן אלא אי הוא צבוהון
קיים לא היה נאמן לומר החצורתי לך ואף על גב דליכא מינו
דטענת אונס משום ד"ל ארך שטריך בדי מאי בעי הלכך נשבע
וגובה כילו מן היתומים אפילו פלגה דפקדון דייניי א"י סביר לה
כרב חסדא דלמי לא נאנסו קיים הוא מצי למטען החצורתי לו
נתיבו דהוא מצי למירר חסדא ואלו אי ארך מצי למירר שטריך
בדי מאי בעי וטעינין נמי הכי בצביל יתמי ומשחשבי יתמי
שנועה יורשין דהלכך נשבעות (ת"י) שנועה שלא פקדוה אלא כי
דנפרשה הסם דלמך נשבע וגובה מחלף מלוה אכל פלגה פקדון
לית ליה: ה"ג לא דרש איש לן דבר חסדא והכא כו' ויגוי רשמי
סביר בעלתא סבירא לן כרב חסדא דנאמן לומר החצורתי לו אכל גבי
יתמי ליכא למירר לה דינין דליכא שטרא ביד טעון ואילו לא קטעיין
פרשמיין אן לא טעינין לימתי דאם אימא דפרעיה מימר הוה
אמר בעלמא נאמן ונאמן מיהא והשאלא דליכא חרמי שער ביד הנותן
וגם לא הוה נשעת מיתה הלכך נשבע וגובה כו' (ס') דאנשיה. ולא
הפסיק לגווח: פרסי. במהמה דסתמן אהדרי דינין דנאמן אמאי
נשבע וגובה כילו והא מצי צבוהון למטען החצורתי כי פלגה פקדון

מסורת הש"ס

(א) ב"מ קד: (ב) גס"א: כ"ל:

גליון הש"ס

תוס' ר"ה סוף כ"ו וצריך
לפ"ש. ע"י לעיל דף ה ע"ב
תוס' ד"ה מ"י:

הגהות הב"ח

(א) גמ' וזמר סגור לא מצי
אמר ליה שטרך בירי
מאי בעי לא דכילי עלמא:
(ב) "שב"ם ד"ה שטר חס
וכי' ולא הוה תמי טעין וכי':
(ג) בא"ד וזונה חיובו כולל
חבל השחמא:

מוסף רש"י

האי עיסקא פלגא מלוד
ומפלגא מקדון. התקבל
מזמנתיא מעבל הכית
ושמהלה כפי דמיה שהיה שיה
כחן והוא מליטה לתקום
היוקר למחצית השכר, מלי
לחברות אנוסים עליו כמלטה
ומלי לחברות על בעלים
מקדון ויכר פדא